

Dumitru SANDUȚA

masterand

Universitatea Tehnică a Moldovei

email: sandutadumitru1996@gmail.com

SCULPTURA, ORNAMENTE TRADIȚIONALE ROMĂNEȘTI ÎN DESIGNUL DE INTERIOR CONTEMPORAN

Summary. Sculpture, traditional Romanian ornaments in contemporary interior design. The first thing that aspires to a contemporary interior design, which always struggles with its architectural uniqueness, is to create a tradition that gives value through small details, accents, which will develop interest. This interest can be developed by the traditions of our ancestors who are locked inside each individual man, which can again be restarted through traditional Romanian ornaments in contemporary minimalist interiors.

Keywords: interior design, sculpture, ornaments, popular traditions.

Sculptura este o abilitate artistică ce se manifestă prin creația tridimensională elaborată cu intervenția diferitor materiale, prin tehnici de cioplire, modelare, sau turnare etc. Materialele frecvent utilizate sunt: lemnul, piatra, marmura, bronzul.

Sculptorii în prezent utilizează diverse materii netradiționale pentru expunerea în spațiile interioare și cele exterioare. Sculptura este un domeniu al artei plastice care datează din perioada paleolitică sub forma statuetelor antropomorfe și zoomorfe, fiind necesară de-a lungul istoriei în majoritatea regiunilor geografice

Domeniul sculptural s-a utilizat adesea în arhitectura perioadei antice ca element decorativ a templelor (egiptene, mesopotamiene, grecești) sau a catedralelor gotice după care sa evoluat utilitatea, desprinzându-se de dependența arhitecturală schimbându-și formele și dimensiunile. Sculptura pe parcursul mileniilor reprezintă figuri importante istorice a popoarelor. Întrebuințarea acestor opere cu caracter figurativ, decorativ sau funcțional, în busturi, statui, compoziții monumentale, capiteluri, era apreciat prin unicitatea volumului tridimensional sau bidimensional

Implementarea acestui gen de artă de către diferiți sculptori în perceperea vizuală umană a dat roadă diferitor stiluri artistice. Influențarea unui stil începe de la experiența umană care încercă să reprezinte atât tematici religioase cât și cele politice fiind unice în diferite perioade istorice și teritorii geografice.

Aici se propune aplicarea unei amprente pe imaginea interioarelor contemporane cu includerea obiectelor de arta în format tridimensional sau bidimensional, cu un caracter specific romanesc. Dacă, în urmă cu mii de ani, oamenii își creau obiecte din lut în care să își depoziteze hrana sau își ciopleau unelte din lemn, ulterior acestea au căpătat tot mai multe întrebuințări, devenind mai rafinate. Astfel, ele au ajuns să fie considerate obiecte de artă atât de creatorii lor, cât și de publicul larg.

Analiza sculpturii – arta din timpuri imemorabile, care, prin natura ei, pare să nu-și găsească locul într-o „civilizație a imaginii” ca a noastră – a fost interpretată cu un mult mai scăzut interes. Cu tot numărul mare de monografii dedicate principalilor sculptori contemporani, sunt puține și de dimensiuni reduse operele care pătrund în adâncul problemei.

Comparativ cu alte ramuri ale artei, sculptura este cea care predomină în posibilitatea de a utiliza cea mai mare varietate de materie primă, exprimând direct dorințele și imaginația artistului și prin structura acesteia.

Criteriile concrete în baza cărora se materializează compozițiile volumetrice sunt:

Materia, prima utilizată în sculptură, e baza la executarea compoziției sculpturale punând punctele sale forte particulare. Materialul are prioritatea de a ne impresiona cu caracteristicile

sale de păstrare la o durată mai lungă sau mai scurtă în funcție de efectul așteptat. Materia primă ne poate uimi cu un efect mai contrastat la realizarea sculpturii în combinație cu alte materiale, dacă selectăm un material cu un aspect mai calitativ.

Forma, în dependență de materialul ales, are o mare importanță în limbajul plastic necesar la crearea unei sculpturi. Componentele specifice formei sculpturale sunt: solidul și tactilul. Variația compozițională a formei tridimensionale include eventual maniera statică sau dinamică, cu unul sau mai multe centre de interes. În vederea vizuala, compoziția spațială poate avea o formă organică sau arhitecturală, realistă, idealizată și abstractă.

Linia, fiind un element plastic foarte important al sculpturii, poate fi observată direct conform necesităților concepției lucrării. Linia poate fi observată în sculptură doar ca un element a formei, mai precis văzută în cazul nostru ca contur al compoziției.

Textura, este compusă datorită unei varietăți largi de linii, care are un rol decorativ ce se manifestă prin evidențierea unei părți compoziționale sau întregii lucrări, în dependență de concepție, cu ajutorul contrastului. Textura poate fi obținută în urmă impactului naturii, în dependență de material, sau cu impactul uneltelor de lucru.

Culoarea, în sculptură se implementează conform caracterului materialului ales, conform necesităților artistice și conform proprietăților naturale a acestuia. În cazul nostru, metalul poate avea o culoare naturală sau poate fi prelucrată cu materialele sintetice, în funcție de necesitățile cromatice a lucrării tridimensionale.

Spațiul, este un constituent greu de prevăzut în lipsa obiectului sculptural real. Contopirea spațiului prevăzut și a lucrării tridimensionale trebuie să ne reprezinte un aspect armonios. Spațiul având ca decor lucrarea tridimensională, poate fi exterior: natural sau artificial, urban sau rural, și interior: arhitecturală.

Mișcarea, în sculptură poate fi observată sub două forme. Sculpturi mecanizate, înzestrate cu careva tipuri de motorașe, elemente ingineresti ce au capacitatea de a mișca forma în sens direct. O altă formă de mișcare a sculpturii o poate reda artistul cu ajutorul iluziei optice sau a dinamicii compoziționale. Privitorul având accesul îndeajuns pentru a analiza cu ochiul propriu sculptura, de jur împrejur, poate observa mișcarea acesteia sau impresia de pierdere în spațiu.

Mijloacele plastice ce se implementează în compoziția decorativă volumetrică, se studiază și se adoptă în urma prelucrării mijloacelor materialului. Fatura, relieful și forma volumetrică care sunt specific mijloacelor plastice, este adesea coordonată de om în dependență de interpretarea efectelor naturale ale materialului cu ochiul liber, iar figurile tridimensionale sunt acelea care poate include lucrările de artă ce sunt completate cu lungimi, lățimi și înălțimi. Sub asemenea caracteristici se include arta sculpturală, din material plastic, cu tangențe în arhitectură, artele decorative, picturile și desenele.

Cum am menționat, prin intermediul acestei ramuri de artă se va dezvolta un proces de educație patriotică a societății. Ornamentele tradiționale populare românești care va persista pe alocuri și în obiectele de artă tridimensionale, pe lângă rolul acestora de a dezvolta o viziune culturală de calitate, se va opta și pentru un maxim confort, utilitate și armonie în designul de interior.

Acestea vor prinde la viață datorită naturii conceptuale ale motivelor tradiționale populare care mereu reprezintă un „limba” cu referire la credințe religioase, magice, valori sociale. În prezent tindem spre aspecte cât mai moderne, aceste motive trebuie să îndeplinească și funcții estetice.

În Moldova, ca motive ornamentale predomină copacul, care simbolizează viața lungă, frunza de viță de vie și ciorchinele (mov, verde, albastru), bradul (tinerețe veșnică, fără de moarte), coasta vacii (pământurile boierilor și terenurile țăranilor), hora fetelor (dansul fetelor în jurul miresei), inima (dragostea), jemma (pâinea ritualică sacră), potcoava (norocul, fericirea), frunza în formă de romb (unirea cerului cu pământul), meandrul, spirala, valul ”.

Ornamentica obiectelor este o reproducere artistică, de obicei, stilizată, minimalizată prin forme figurative a realității înconjurătoare (materială, socială, spirituală). Ornamentele reflectă o ramură a specificului cultural, a felului de a concepe și de creație a valorilor estetice. În creația

populară, unde numele meșterilor în mare parte rămâne necunoscut, motivele ornamentale s-au șlefuit și selectat pe parcursul secolelor și mileniilor, devenind un tezaur și etalon al creației colective. În arta populară moldovenească există un repertoriu foarte bogat de motive – „semne” ornamentale cu o semnificație deosebită, exprimată atât prin importanța ce le-o acordă meșterii populari, cât și prin frecvența lor în diferite genuri de artă.

- Ornamentul țesăturilor;
- Ornamente în lemn;
- Motive decorative pe ceramică.

Accentul de obicei se pune pe accesorii care atrag atenția: textură, culoare, dimensiune etc. Interioarele contemporane sunt spații eclectice și nu se rezumă doar la un singur stil, deoarece au fost inspirate din mai multe surse, împrumutând diferite elemente pentru ca rezultatul final să fie unul interesant. De aceasta putem adăuga la un interior contemporan detalii tradiționale, care poate juca un rol de accent. Spre exemplu, chiar putem include un covor cu ornamente tradiționale în culoarea roșii, care ar fi un accent puternic și potrivit în designul de interior a oamenilor pasionați de stil și tendințe tradiționale la ei în casă.

Educație patriotică a societății prin intermediul implementării ornamentelor tradiționale populare etnice aplicate pe alocuri și în obiecte de artă tridimensionale, sculpture, în designul de interior contemporan, obținând un maxim confort, utilitate și armonie, este o propunere de ideie cu un mare potențial, dezvoltând un aspect estetic unic.

Combinarea ornamentelor tradiționale românești cu compozițiile sculpturale volumetrice

Cel dintâi lucru la care aspiră un design de interior contemporan, ce luptă mereu cu unicitatea sa arhitecturală, este de a-și crea o tradiție care îi oferă valoare prin mici detalii, accente, ce va dezvolta interes. Acest interes poate fi promovat de tradițiile strămoșilor noștri care sunt închise în interiorul fiecărui om în parte, care iarăși pot fi repropunute, regândite prin ornamentele tradiționale românești în interioarele minimaliste contemporane.